

Lovs Ikrafttræden, afgør Sognemenigheden ved en første Sogneaftemning, hvorvidt Præstegaardsjorden skal afhændes eller ej. Stemmeret har alle fuldmyndige Medlemmer af Sognemenigheden. Saafremt et Flertal af disse ved Afstemningen stemmer for Afhændelsen, sker denne efter Bestemmelserne i Lov Nr. 537 af 4. Oktober 1919 om Afhændelsen af de til Præsteembederne henlagte Jorder til Oprettelse af Husmandsbrug og paa de i den nævnte Lov fastsatte Vilkaar. I modsat Fald skal fornyet Afstemning finde Sted hvert 8de Aar, og Menighedsraadet skal i Mellemtiden bortforpagte Jorden for et Tidsrum af indtil 8 Aar og fortrinnsvis til mindre Jordbrugere. Forpagtningskontrakten skal altid godkendes af Kirkeministeriet.

Mindretallets Ændringsforslag *forkastedes* med 73 Stemmer mod 54. J. Oskar Andersen (K.) kunde ikke stemme for Ændringsforslaget. I øvrigt forekom det ham urigtigt overhovedet at forcere en Lov om dette Spørgsmaal igennem; da det var saa øjensynligt, at det var en Sag, der trængte til en grundig fornyet Undersøgelse. Lovforslaget i den af Ministeren fremsatte Skikkelse vedtoges ved 3. *Behandling i Folketinget* med 72 Stemmer (Socialdemokrater og Radikale) mod 61 (Venstre og Konservative).

I *Landstinget* gik Lovforslaget i Udvalg efter 1. Behandling, ved hvilken *Partiernes Ordførere* var: Jøsen Christensen (V.), Jensen [Aale] (S.), S. Rasmussen (K.) og Aubeck (R.). *Udvalgets Flertal* (Venstre og Konservative, *indtagen Kloppenborg-Skrumsager*) fastholdt den i Lov Nr. 283 af 30. Juni 1922 om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele fastlagte principielle Opfattelse, at Loven af 4. Oktober 1919 om Afhændelse af de til Præsteembeder henlagte Jorder kun kan anvendes i de sønderjydske Landsdele med de Lempelse, der følger af, at disse Jorder ejes af Præsteembederne. Da der imidlertid — udtaler Flertallet videre i Betænkningen — har vist sig visse Vanskeligheder ved at opnaa Enighed imellem dem, der ønsker Jord til Husmandsbrug, og Menighedsraadene om Priserne for Afstaaelse af Præstegaardsjord, og dette har affødt visse administrative Vanskeligheder, medens det samtidig har vist sig, at der i Udvalget ikke kunde opnaas et Flertal for det af Venstre og det konservative Folkeparti i Folketinget stillede Ændringsforslag til det af Kirkeministeren forelagte Lovforslag, foreslaar Flertallet et Mæglingsudvalg, idet det stillede følgende *Ændringsforslag*:

Lovforslaget affattes saaledes:

„I Lov Nr. 283 af 30. Juni 1922 om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele foretages følgende Ændring:

I Lovens § 2, 2det Stykke, 6te Linie, efter „Parterne“, indføjes: „Kan Enighed imellem Parterne ikke opnaas, gøres